

[V. Buhl.]

valgsbehandling, som jeg gaar ud fra kan gennemføres saa hurtigt, at det ikke vil voldsom Vanskelighed rettidigt at faa sat de Bestemmelser i Kraft, som ifølge Lovforslaget skal have Virkning for den kommende Ligning. Bestemmelserne om Erhvervsbeskatningen skal jo ikke træde i Kraft før 1938—39, men i øvrigt skulde Lovens Bestemmelser virke paa den kommende Ligning, og jeg gaar ud fra, at det uden Vanskelighed selv med en Udvalgsbehandling vil kunne lykkes at føre det tidsnok igennem her i Tinget.

Jeg skal derfor tillade mig ved Forhandlingernes Slutning at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Rasmussen Flemøse: Den højtærede Indenrigsminister nævnte indledningsvis, at det foreliggende Lovforslag havde været til Behandling her i Tinget i Samlingerne 1934—35 og 1935—36. Det maa formentlig bero enten paa en Fejlhuskning eller paa en Fortalelse, thi saa vidt mig bekendt har Lovforslaget kun i Samlingen 1934—35 været til Behandling i dette høje Ting. Dette giver mig Anledning til kort at genkalde i Erindringen Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen. Ved Slutningen af Samlingen 1933—34 vedtog det andet høje Ting Lovforslaget, som det var fremsat af den højtærede Indenrigsminister, dog med visse Ændringer, og i den følgende Samling, 1934—35, blev Lovforslaget fremsat her i Landstinget. I Oktober 1934 havde Landstinget Lovforslaget til første Behandling, og det blev sendt i Udvalg, men dette Udvalg naaede ikke at tilendebringe Behandlingen af Lovforslaget i den Samling. Der sker saa i det følgende Aar det, at den højtærede Minister fremsætter Lovforslaget i det andet høje Ting, som atter tager Stilling til Lovforslaget, og i Dag er det kommet hertil efter at have modtaget 2 Gange 3 Behandlinger i det andet Ting, uden at Landstinget har taget endelig Stilling til Lovforslaget.

Det af Ministeren oprindelig fremsatte Lovforslag er under de forskellige Behandlinger undergaaet en Række Ændringer, som min Gruppe i det andet høje Ting for nogles Vedkommende har kunnet tiltræde, men for andres har maattet tage Afstand fra, saa at mine Partifæller i det andet høje Ting ved Lovforslagets tredje Behandling kort før Jul maatte stemme imod Lovforslaget. Det vil derfor sikkert ikke være den højtærede Minister nogen særlig stor Overraskelse, at min Gruppe her i Tinget indtager

samme Stilling til det foreliggende Lovforslag som mine Partifæller i det andet høje Ting.

Jeg tror at have Ret i den Opfattelse, at Ministeren fra første Færd, ja, jeg har vist Lov til at sige helt frem til Rigsdagssamlingen 1934—35, har tilsigtet en Revision af denne Del af vor Skattelovgivning med en varig Lovgivning paa dette Omraade som Maal. Jeg tillader mig at begrunde min Opfattelse med Indenrigsministerens relativt velvillige Indstilling under Sagens Behandling her i Tinget i Oktober 1934 til de af mig paa mit Partis Vegne fremsatte Ønsker om Ændringer i Lovforslaget, og jeg maa saaledes hævde, at der i hvert Tilfælde indtil et vist Tidspunkt har været Sandsynlighed for, at Ministeren har tilsigtet en varig Lovgivning paa dette Omraade.

Landstinget fik, som sagt, ikke Lejlighed til at tage Stilling til Lovforslaget, idet Udvalgsarbejdet ikke kunde tilendebringes i Samlingen 1934—35. Der blev afholdt en lang Række Udvalgsmøder om Spørgsmaalet, og jeg tror at have Ret til at hævde, at der blev udført et Arbejde netop ud fra de Synspunkter, som jeg paa mit Partis Vegne gjorde gældende ved første Behandling. I Samlingen 1935—36 fremsatte Ministeren, som sagt, Forslaget i Folketinget, hvilket skete med den Begrundelse, at forskellige af dets Bestemmelser havde Berøringspunkter med Lovforslag, som Ministeren samtidig fremsatte i Folketinget, nemlig Forslaget om en fælleskommunal Udligningsfond og Forslaget om økonomisk Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofte. Det er muligt, at den højtærede Minister fra første Færd har fremsat ogsaa disse to Forslag som Led i en almindelig Skattelovsrevision. Det er efter vor Opfattelse imidlertid nu en Kendsgerning, at de førnævnte to Forslag og formentlig ogsaa det, vi behandler her i Dag, vil være at opfatte som midlertidige Skattelovforslag, idet det af Statsministerens Udtalelser i Trontalen den 6. Oktober 1936 fremgaar, at Regeringen i øvrigt vil optage Beskatningsforholdene

„til samlet Overvejelse for at faa fjernet den Ulighed over for Borgerne, som er Følgen af de stykkevis og paa forskelligt Grundlag indførte Skatter“.

Det vilde efter vor Opfattelse have været mest rimeligt og naturligt, om Regeringen omgaaende havde omsat disse sine Ord i Handling, da de bestaaende Skatteforhold er ganske urimelige, jeg kunde fristes til at sige nærmest kaotiske.

Mit Parti har for længst været klar over